Vrijdag, 12 September 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3398

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel:
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Boris III speelt vals spel.

Duits - Frans - Spaans geheul in West Afrika.

Hitler vreest de Russische winter niet. (Napoleon deed dat ook niet).

BULGARIJE ALS SPRINGPLANK VOOR EEN DUITS-ITALIAANSE ACTIE.

De radio van Moskou zeide, dat de Sovjet aan Bulgarije een nota heeft gezonden, waarin men Bulgarije waarschuwt, dat het land een springplank geworden voor een Duits-Italiaanse militaire actie tegen de Sovjet-Unie. De nota werd aan den Bulgaarsen Gezant overhandigd toen hij gisteren door Molotov ontvangen werd. Het Sovjet-communiqué hierover luidt als volgt: „Op 10 September ontving Kameraad Molotov, de Volkscommissaris voor Buitenlandse Zaken den Bulgaarsen Gezant en gaf namens de Sovjet-Regering de volgende verklaring aan de Bulgaarse Regering: Na de verraderlijke agressie van Duitsland tegen de Sovjet-Unie heeft de Bulgaarse Regering tegenover de Sovjet-Unie een positie aangenomen, welke onverenigbaar is met de officiële verklaringen, die Bulgarije aan de Sovjet-Unie had gegeven, en de zelfs vriendschappelijke verhouding die tussen Bulgarije en de Sovjet-Unie bestonden. De Sovjet-Regering heeft herhaaldelijk de aandacht van de Bulgaarse Regering gevestigd op deze houding, welke in strijd is met de normale relaties tussen de twee staten en welke leidt naar een volkomen ontoelaatbare toestand. De Sovjet-Regering had speciaal de aandacht op deze onvriendelijke houding gevestigd op 14 Januari, 3 Februari, 20 Februari van dit jaar en bij een serie andere gelegenheden. Zulk een onvriendelijke en — nog meer — onbetrouwbare houding van de Bulgaarse Regering verergerde zelfs nog na de agressie van het Hitleristische Duitsland tegen Sovjet-Rusland. Volgens gegevens, die ter beschikking staan van de Sovjet-Regering, werd Bulgarije onlangs een startpunt voor de militaire activiteiten tegen de Sovjet-Unie van Duitsland, Italië, Roemenië en andere Staten, die de Sovjet-Unie aanvielen. Gedurende de afgelopen lente heeft Bulgarije zonder een formele oorlogsverklaring aan Griekenland en Joegoslavië de rol gespeeld van „place d'armes" voor agressie van Duitsland en Italië door aan Duitsland en Italië zijn gebied af te staan als basis voor deze aanval.

Alle feiten, die bekend zijn aan de Sovjet-Regering, tonen ongetwijfeld aan, dat Bulgarije een „place d'armes" is geworden voor de aanval van Duitsland en zijn geallieerden op de Sovjet-Unie, waarbij het Bulgaarse grondgebied wordt gebruikt voor de aanval op . Odessa, de Krim en de Caucasus.

De volgende feiten bewijzen deze bewering: 1) Duitse en Italiaanse divisies worden in stijgende aantallen geconcentreerd op Bulgaars gebied en bereiden landingsoperaties voor op de Sovjet-Krim. 2) De Duitse luchtmacht wordt geconcentreerd op vliegvelden in Bulgarije en Bulgaarse vliegvelden zijn onder het toezicht van Duitse militaire autoriteiten. 3) De Bulgaarse havens Varna en Burgas worden gereed gemaakt als bases voor Duitse en Italiaanse duikboten en oorlogsschepen. 4) In de Zwarte Zeehavens Varna en Burgas evenals in de Bulgaarse Donauhaven Russchuk worden Duitse en Italiaanse oorlogsschepen en duikboten samengebracht evenals Duitse en Italiaans marine-troepen. 5) De Duitse Admiraal, die op het ogenblik in Bulgarije verblijft, en andere vertegenwoordigers van de Duitse marine-staf, zijn bezig de vloot op de Zwarte Zee te organiseren voor operaties, die worden voorbereid tegen de Sovjet-Unie. 6) Bulgaarse spoorwegen worden gebruikt voor het transporteren van Duitse troepen, marine-strijdkrachten en oorlogsmaterialen. 7) De Duitse autoriteiten hebben een schipbrug over de Donau gebouwd bij Russchuk, welke zij gebruiken voor het transporteren van Duitse troepen en materialen.

Herhaalde pogingen van de Bulgaarse Regering om bombardementen van Sovjet-vliegtuigen op Bulgaars grondgebied ten laste te leggen van de Sovjet-Regering, niettegenstaande het duidelijk provocerende karakter van deze pogingen en niettegenstaande de categorische ontkenningen van de Sovjet-Regering, de poging om te schieten op den afgevaardigden Russischen militairen attaché in het centrum van Sofia op 7 September, gelijk mede een serie van gelijksoortige tartingen van de Sovjet-Unie, niet te spreken van de vijandelijke oorlogscampagne tegen de Sovjet-Unie in de bladen van de semi-officiële Bulgaarse pers, al deze feiten tonen aan, dat de Bulgaarse Regering niet slechts geen loyale houding behoudt tegen de Sovjet-Unie, doch dat men zelfs is aangemoedigd tot het doen van tergende handelingen tegen de Sovjet-Unie.

Al deze feiten, evenals de maatregelen van een beteugelend militair régime in Bulgarije, bewijzen, dat Bulgarije een aanval op Sovjet-Rusland voorbereidt in samenwerking met Duitsland. Op gelijke wijze is Roemenië een „place d'armes" geworden voor een aanval op de Sovjet-Unie van de Zwarte Zee uit.

In verband met al het bovenstaande alsmede om de aandacht erop te vestigen, wijst de Sovjet-Regering erop, dat de houding en de handelingen van de Bulgaarse Regering ten opzichte van de Sovjet-Unie onbetrouwbaar zijn en niet overeenkomen met de houding en handelingen van een Staat, die normale relaties onderhoudt met de Sovjet-Unie. Overeenkomstig de diepe overtuigingen van de Sovjet-Regering wijkt deze houding in hoge mate af van de belangen van Bulgarije en het Bulgaarse volk" (Londen, (AP) 11.9).

DE SPANNING TUSSEN RUSLAND EN BULGARIJE.

Zal Rusland tegenmaatregelen treffen?

De Sovjet-Regering beschuldigde Bulgarije er formeel van zijn zeehavens, luchtbases en grondgebied te hebben afgestaan aan Duitsland en Italië voor het doen van aanvallen op Rusland en in het biezonder tegen de Krim, de Caucasus en Odessa. De beschuldiging was vervat in een verklaring, die door den Commissaris van Buitenlandse Zaken Molotov werd overhandigd aan den Bulgaarsen Ambassadeur. Tevens werd de verklaring uitgezonden door de radio van Moskou en voorspelde zij waarschijnlijk Russische tegenmaatregelen op zee en in de lucht tegen Bulgarije, een land, dat lang vriendschappelijk is geweest tegenover Rusland.

De Russische verklaring beschuldigde Bulgarije ervan zelf een aanval voor te bereiden op de Sovjet-Unie, gezamenlijk met de Duitsers. Verder werd een lijst van provocerende handelingen opgesomd en werd Bulgarije herhaaldelijk van onbetrouwbaarheid beschuldigd. Rusland ontkende Bulgarije te hebben aangevallen of op enigerlei wijze te hebben getergd en de verklaring eindigde opmerkelijk met te zeggen, dat „deze houding van de Bulgaarse Regering in hoge mate afwijkt van de belangen van Bulgarije en de Bulgaarse natie" (Londen, (AP) 11.9).

DE AMERIKAANS-JAPANSE RELATIES.

Goed ingelichte kringen drukten heden de mening uit, dat thans geen overeenkomst tussen de Verenigde Staten en Japan waarschijnlijk is, niettegenstaande de aanwijzingen, dat een accoord tussen Washington en Tokio niet ver af zou kunnen zijn. Ter bekrachtiging van deze indruk zeide een hoge Japanse legerofficier, dat hoewel Japan graag een overeenkomst met de Verenigde Staten wenst, deze zou moeten zijn ten koste van Chungking.

Hij zeide: „De Verenigde Staten moeten kiezen tussen Japan en Chungking." In gezaghebbende Noordamerikaanse kringen, waar men commentaar leverde op deze verklaring, werd gezegd, dat er geen reden is om te geloven, dat de Verenigde Staten van plan zijn enige verandering te maken in de politiek van steunverlening aan de Chungking-Regering (Shanghai, (AP) 11.9).

STAAT VAN BELEG IN TEHERAN.

De staat van beleg werd in Teheran afgekondigd. De Generaal van het leger, Ahoad Ahmadi, de hoogste militair van het land, werd door den Premier benoemd tot militair Gouverneur van de stad. Het bericht, dat leden van de Koninklijke familie naar Isfahan vertrokken, werd officieel ontkend (Teheran, (AP) 11.9).

DE SOVJETS OVERAL IN HET OFFENSIEF.

Sovjet-militaire berichten deelden mede, dat het Rode Leger bij een tegenaanval aan het centrale front op sommige punten de Duitsers 12 mijl heeft teruggedreven binnen de tijd van 24 uren. De Russische oorlogskaart toonde een front van ongeveer 400 mijl waarlangs de Rode troepen het initiatief hadden: Van Gomel naar het Noorden tot Yelnya en vandaar naar Velikie Luki. De Russen deelden ook mede, dat zij bij Leningrad en Kiev tegenaanvallen deden. De toegangswegen tot deze steden werden afgebeeld als getapijt met Duitse doden. In het Verre Noorden meldden de Russen, dat zij Duitse en Finse pogingen om de Leningrad-Murmansk spoorlijn door te snijden, hadden afgeslagen. Hoewel het officiële communiqué van Donderdag slechts zeide, dat koppige gevechten werden geleverd, werd dit beeld van de oorlog gegeven in de berichten, die gedurende de dag door het legernieuwsblad „Rode Ster" en „Tass" werden ontvangen.

Aan het centrale front waren de tanks, die gisteren de rivier N. overstaken en 6 mijl oprukten, nog 12 mijl verder getrokken en veroverden zij 10 dorpen. De tegenaanvallen bij Gomel, Yelnya en Smolensk worden voortgezet. De Rode legeraanval op het dorp Starina aan de Westelijke oever van de boven-Dvina verijdelde een Duitse poging om de rivier over te steken. Grote Duitse strijdkrachten, die te Starina geconcentreerd waren en bij het nabijliggende Zapadnaya Dvina moesten zich haastig terugtrekken. De Russen veroverden, doodden of verwondden 12.000 Duitse officieren en manschappen en vernielden 340 tanks en gepantserde wagens alsmede 140 kanonnen bij felle gevechten te Velikie Luki op 60 mijl ten Noord-Westen van Starina.

Bij Leningrad sloten de Russische verdedigers bij een aanval van 5 dagen het door de Duitsers bezette dorp Y. in. Numeriek supérieure Duitse strijdkrachten poogden een tegenaanval te ondernemen met behulp van de artillerie en de luchtmacht, doch werden teruggeslagen.

Bij Kiev hebben de Russen, werkende onder het vuur van de Duitse kanonnen, de stad omringd met een serie van fortificaties, anti-tank-hindernissen, loopgraven en artillerie-stellingen. Bij gevechten, die 50 dagen duurden, verloren de Duitsers 30.000 doden en gewonden en honderden vliegtuigen en tanks. Bij Odessa werd een belangrijk deel van de Roemeense troepen, die Generaal Ion Antonescu wierp tegen Odessa, vernietigd. **Deze strijdkrachten waren de helft van Antonescu's leger.** Aan het Noordelijk front drijven de Russische troepen bij een opmars tussen het Ladogameer en het Onegameer de Duitsers en Finnen terug naar de Sovjet-Finse grens. De Russen heroverden een punt D. en vernielden een infanterie-bataljon (Moskou, (AP) 11.9).

PRESIDENT ROOSEVELT CONFEREERDE MET DE CONGRESLEIDERS.

President Roosevelt besprak heden **de text van zijn rede** met de Congresleiders van de beide voornaamste partijen. Enkele leden, die met Roosevelt confereerden op het Witte Huis, deelden mede, dat Roosevelt de belligerenten zou waarschuwen, dat de vloot bereid is te schieten, teneinde verdere aanvallen op het Westelijk halfrond te voorkomen. Voorzitter Connally van het Senaats-Comité voor Buitenlandse Zaken, zeide, dat de rede de goedkeuring zou hebben van het gehele Noordamerikaanse volk (Washington, (AP) 11.9).

Het nieuws van vandaag.

De President der Verenigde Staten heeft zijn met spannig door de wereld verwachte rede gehouden. Het is stoere en mannelijke taal. De rede staat geheel afgedrukt op blz. 1 en 2. Nazieland heeft een duidelijk antwoord gekregen.

Op blz. 4 leest u over den president in zijn dagelijks leven.

Niet minder belangrijk is de nota van de Sovjet regering aan Bulgarije, waarin de Bulgaarse regering er van beschuldigd wordt tegen de belangen van het volk in de Nazies te steunen. Ook wordt gedreigd met repressailles. Dit alles op de voorpagina.

Tsaar Boris III heeft zijn land overgeleverd aan de Nazies en hij liet heel zijn land een legerkamp worden voor Duitsers en Italianen. Het bloed kroop bij hem waar het niet gaan kon. Hij is steeds een bewonderaar van Hitler en van alles, wat Duits was, geweest. Herhaaldelijk reisde hij naar den Duitsen leider om orders in ontvangst te nemen. Het Bulgaarse volk moet niets van de Duitsers weten. Het is het sterkste slavophile volk en hij kijkt nog steeds op naar moedertje Rusland. Boris III zal bij de afrekening zijn troon wel verspelen.

In alle stilte hebben Duitsland, Frankrijk en Spanje een alliantie gesmeed om de Westafrikaanse kust te verdedigen tegen eventuele plannen van Engeland en de Verenigde Staten. Frankrijk speelt hierbij wel een heel smerige rol en de leiders, die hiervoor verantwoordelijk zijn, zullen na de oorlog zwaar te boeten hebben. Frankrijk zal voor de voorraad zorgen; Spanje voor de manschappen; Duitsland voor het materiaal. Het telegram hierover staat op blz. 3.

Nimmer is er misschien in de wereldgeschiedenis een tijd geweest, waarin het verraad zulk een gewone zaak werd dan in deze tijd. Te wanhopen valt er echter niet, want het Franse volk zal zich weten te ontworstelen aan zijn valse leiders en aan de wurgende greep der Nazies. Er zal nog veel Frans bloed vergoten worden, maar Frankrijk zal herrijzen.

De Russen melden, dat zij overal in het offensief zijn. De beschrijving van de veldslagen rond Odessa, Kiev en Leningrad geven een beeld van de verschrikkelijke verliezen der Nazies en de heldenmoed der Russen (blz. 1).

Hitler gaf een verklaring, waarin hij hoog opgaf van de dapperheid zijner troepen en van de beestachtigheid der Russen (sic.). Hij deed een beroep op het Duitse volk om achter het leger te blijven staan (blz. 3). Theater hield hij aan het Oostfront, waar hij den regent van Hongarije decoreerde met een ridderkruis en gezanten ontving (blz. 3).

In Teheran werd de Staat van Beleg afgekondigd (blz. 1).

De Japanners beweren, dat er geen overeenkomst bereikt kan worden tussen de Verenigde Staten en Japan, zolang Chungking in de weg staat (blz. 1).

Bepaald kwaadaardig is de Amigoe-redactrice, die op blz. 3 de mannen wel heel stuntelig voorstelt in de keuken. In naam der mannen is hier wel een protest op zijn plaats en we raden de heren der schepping aan die hutspot à la minute zeker niet te eten, tenzij schoonmoeder op bezoek komt.

HOE F. D. R SPRAK

„Duitse en Italiaanse oorlogsschepen zullen voortaan op eigen risico binnen de defensiewateren van de Verenigde Staten komen".

Hier volgt de text van President Roosevelts speech:

Mijn mede-Amerikanen. Het Marine departement van de Verenigde Staten heeft mij medegedeeld, dat op de morgen van 4 September de Noordamerikaanse torpedojager „Greer", bij vol daglicht varende naar IJsland, een punt bereikte ten Zuid-Oosten van Groenland. Het schip vervoerde Amerikaanse mail naar IJsland. Het droeg de Amerikaanse vlag. De identiteit als Amerikaans schip was onmiskenbaar.

Toen en daar werd het aangevallen door een duikboot. Duitsland geeft toe, dat het een Duitse duikboot was. De duikboot vuurde opzettelijk een torpedo op de „Greer" af. Later volgde een tweede torpedoaanval. Niettegenstaande hetgeen Hitlers propagandabureau heeft uitgevonden en niettegenstaande enige Amerikaanse obstructivistische organisatie het wil geloven, deel ik u het blote feit mede, dat een Duitse duikboot het eerst vuurde op deze Amerikaanse torpedojager zonder waarschuwing en met het opzettelijke doel om het schip tot zinken te brengen. Onze torpedojager bevond zich toen in de wateren, die de Regering van de Verenigde Staten had verklaard tot wateren, behorende bij de zelf-defensie, omringende de buitenposten van de Amerikaanse bescherming in de Atlantische Oceaan.

In het Noorden zijn buitenposten door ons gevestigd op IJsland, Groenland, Labrador en Newfoundland. Door deze wateren gaan vele schepen onder vele vlaggen. Zij vervoeren goederen en andere voorraden naar burgers; en zij vervoeren oorlogsmaterialen, waarvoor het volk van de Verenigde Staten billioenen dollars uitgeeft en die door een handeling van het Congres zijn verklaard als noodzakelijk voor de defensie van het eigen land.

Toen de Noordamerikaanse torpedojager werd aangevallen, voer deze op een wettige zending. Indien de torpedojager zichtbaar was voor de duikboot toen deze de torpedo afvuurde dan was de aanval een opzettelijke poging van de nazies om het duidelijk geïdentificeerde Amerikaanse oorlogsschip tot zinken te brengen. Indien echter de nazie-duikboot zich onder de oppervlakte bevond en met behulp van de luistertoestellen vuurde in de richting van de Amerikaanse torpedojager zonder zelfs de moeite te nemen om de identiteit te weten te komen, gelijk het officiële Duitse communiqué wil doen uitkomen, dan was de aanval zelfs nog schandelijker. Want daardoor wordt een politiek te kennen gegeven van blindelings geweld tegen elk schip, dat de zeeën bevaart, oorlogvoerend of niet oorlogvoerend.

Het is niet de eerste noch de laatste handeling van zeeroverij, die de nazie-regering heeft bedreven tegen de Amerikaanse vlag in deze oorlog. Aanval op aanval is gedaan.

Enkele maanden geleden werd een Noordamerikaans schip, de „Robin Moor" tot zinken gebracht door een nazie-duikboot in de Zuid-Atlantische Oceaan onder omstandigheden, die in strijd waren met de reeds lang gevestigde internationale wet en **elk principe van menselijkheid.** De passagiers en de bemanning werden gedwongen in open boten plaats te nemen op honderden mijlen verwijderd van elk land in een directe schending van de internationale overeenkomsten, welke door de Regering van Duitsland werden getekend. Geen verontschuldiging of bewering van vergissing of aanbod van herstel kwam van de nazie-regering.

In Juli 1941 werd een Amerikaans slagschip in de Noordelijke Amerikaanse wateren gevolgd door een duikboot, die geruime tijd wilde manoeuvreren om in positie te geraken voor een aanval. De periscoop van de duikboot werd duidelijk gezien. Geen Britse of Noordamerikaanse duikboten waren binnen een afstand van honderden mijlen van deze plek op dat ogenblik, zodat de nationaliteit van de duikboot duidelijk is. 5 Dagen geleden pikte een Noordamerikaans marine-vaartuig 3 schipbreukelingen op van een schip van Amerikaans eigendom onder de vlag

van onze zusterrepubliek Panama, het ss. „Sessa". Op 17 Augustus werd het eerst getorpedeerd zonder waarschuwing en toen beschoten nabij Groenland, terwijl het burgerlijke voorraden vervoerde naar IJsland. Gevreesd wordt, dat de andere leden van de bemanning verdronken zijn. Met het oog op de vastgestelde aanwezigheid van Duitse duikboten in dit gebied, kan er geen redelijke twijfel bestaan omtrent de identiteit van den aanvaller.

5 Dagen geleden werd het Noordamerikaanse koopvaardijschip „Steel Seafarer" tot zinken gebracht door Duitse vliegtuigen in de Rode Zee op 220 mijl ten Zuiden van Suez. Het schip bevond zich op weg naar een Egyptische haven. 4 Van de schepen, die **tot zinken werden** gebracht, droegen de Amerikaanse vlag en waren duidelijk te **herkennen**. 2 Van deze schepen waren oorlogsschepen van de Amerikaanse Vloot. In het vijfde geval werd een schip tot zinken gebracht, dat de Panamese vlag droeg. Ten overstaan van dit alles houden wij, Amerikanen, onze voet op de grond. Ons type van democratische beschaving is het gevoel ontgroeid zich verplicht te voelen tot vechten tegen enig ander land om reden van een enkele piraten-aanval op een van onze schepen. Wij worden niet hysterisch of verliezen ons gevoel van evenredigheid niet. Daarom slaat wat ik denk en wat ik zeg niet op een enkele afzonderlijke episode.

Integendeel nemen wij Amerikanen een uitgebreid standpunt in betreffende zekere grondbeginselen en een serie gebeurtenissen op land en zee, die moeten worden beschouwd als deel van een wereldplan. Het zou onwaardig zijn voor een grote natie om te overdrijven in verband met een enkel incident of te worden ontvlamd door een enkele handeling van geweld. Doch het zou volkomen onvergeeflijk zijn om zulke incidenten te verkleinen met het bewijs, dat het incident niet apart staat, doch deel uitmaakt van een algemeen plan. De belangrijke waarheid is, dat deze handelingen van internationale onwettigheid een manifestatie zijn van een plan, dat reeds lang aan het Amerikaanse volk is duidelijk gemaakt. **Het is een nazie-plan om de vrijheid der zeeën af te schaffen en een absolute contrôle en heerschappij te verkrijgen van de zeeën voor zichzelf.**

Met de contrôle van de zeeën in handen, kan de weg vrij worden voor hun volgende stap naar de overheersing van de Verenigde Staten en het Westelijk halfrond door geweld. Onder nazie-contrôle zal de zee voor geen enkel koopvaardijschip van de Verenigde Staten of enige andere Amerikaanse Republiek meer vrij zijn om voort te gaan met het voeren van een vredelievende handel, behalve door de minzame gunst van deze vreemde en tyrannieke mogendheid. De Atlantische Oceaan, die altijd vrij is geweest en altijd vrij zou moeten zijn en die een vredige verkeersweg voor ons geweest is, zou dan een dodelijke bedreiging worden voor de handel van de Verenigde Staten, voor de kusten van de Verenigde Staten en de in het binnenland liggende steden van de Verenigde Staten. De Hitler-regering heeft in schending van alle zeewetten en van de erkende rechten van alle andere naties gemeend op papier te verklaren, dat grote gebieden van de zee, zelfs een groot deel, dat ligt op het Westelijk halfrond, gesloten zou moeten worden en dat geen schepen hier zouden mogen komen voor enig doel, behalve met het gevaar tot zinken te worden gebracht. In feite brengen zij schepen tot zinken naar eigen goeddunken en met uitgebreide voorgewende zones.

Deze nazie-poging om de heerschappen van de Oceanen te verkrijgen, is slechts een deel van de nazie-samenzweringen, die nu worden uitgevoerd over het gehele Westelijk halfrond, alle met hetzelfde doel. Want Hitlers voorposten, niet slechts zijn erkende agenten, doch ook zijn gedupeerden onder ons, hebben gepoogd voor hem in de nieuwe wereld gereed te maken de steunpunten en bruggehoofden, die door hem zullen worden gebruikt zodra hij de heerschappij van de zeeën heeft veroverd.

Zijn intriges, zijn samenzweringen, zijn kuiperijen, zijn sabotage in deze nieuwe wereld zijn alle bekend voor de Regering van de Verenigde Staten.

Samenzwering op samenzwering volgde.

Verleden jaar werd een complot verijdeld om de Regering van Uruguay omver te werpen door de prompte actie van dat land, dat volledig gesteund werd door zijn Amerikaanse naburen.

Een gelijksoortig complot broeide toen in Argentinië en die Regering heeft voorzichtig en wijs deze geblokkeerd op elk punt. Niet zo lang geleden is een poging gedaan om de Regering van Bolivia omver te werpen.

In de afgelopen weken zijn geheime vliegvelden in Colombia ontdekt op geringe afstand van het Panama-Kanaal. Ik zou deze voorbeelden kunnen vermenigvuldigen.

Om tenslotte succesvol te zijn in de wereld-heerschappij, weet Hitler, dat hij contrôle van de zeeën moet hebben. Hij moet eerst de brug van schepen vernielen, die wij bouwen over de Atlantische Oceaan, waarover wij zullen voortgaan oorlogsmaterialen te rollen om te helpen hem en al zijn werken grondig te vernielen. Hij moet onze partrouilles op zee en in de lucht wegvagen. Hij moet de Briste Vloot tot zwijgen brengen. Het moet telkens weer opnieuw worden uitgelegd aan het volk, dat denkt aan de Amerikaanse vloot als een onoverwinnelijke bescherming, dat dit slechts waar kan zijn, indien de Britse Vloot blijft bestaan. Dit is eenvoudige rekenkunde.

Want, indien de wereld buiten Amerika valt onder as-dominatie, zullen de scheepsbouwwerken in geheel Europa, op de Britse eilanden en in het Verre Oosten veel groter zijn dan de scheepsbouw-faciliteiten en mogelijkheden van geheel Amerika en niet slechts groter, doch twee tot driemaal zo groot. Zelfs indien de Verenigde Staten al hun **bronnen inzetten** bij zulk een toestand **om onze vloot te verdubbelen** en zelfs **te verdrievoudigen**, zouden de asmogendheden in het bezit van de rest van de wereld het mensenmateriaal en de physieke bronnen hebben om ons bij het bouwen verschillende malen te overtreffen.

Het is de tijd voor alle Amerikanen, voor al de Amerika's, om op te houden te worden bedrogen door het romantische denkbeeld, dat Amerika voort kan gaan gelukkig en vredig te leven in een door de nazies overheerste wereld.

Generatie op generatie heeft Amerika gestreden voor de algemene politiek van vrijheid der zeeën. Die politiek is een zeer eenvoudige doch fundamentele.

Het wil zeggen, dat geen enkele natie het recht heeft om de brede wereldoceanen op grote afstand van het feitelijke oorlogstoneel op het land onveilig te maken voor de handel van anderen.

Dat is onze politiek geweest, telkens weer bewezen in onze gehele geschiedenis. De onbeperkte duikbotenoorlog in 1941 vestigt een schending, een handeling van agressie, tegen die historische Amerikaanse politiek. Het is thans duidelijk, dat Hitler een aanvang heeft gemaakt met zijn campagne om de zeeën te controleren met meedogenloos geweld en door elk spoor van internationale wet en menselijkheid weg te vagen. Zijn bedoeling is duidelijk gemaakt. Het Amerikaanse volk kan geen verdere illusies koesteren. Geen teder gefluister van „appeasers", dat Hitler geen belang stelt in het Westelijk halfrond. Geen slaapwekkende wiegeliedjes, dat die wijde Oceaan ons beschermt tegen hem, kunnen enig effect hebben op de kopige, verziende en realistische Amerikaanse bevolking. Tengevolge van deze episoden en de bewegingen en operaties van Duitse oorlogsschepen en duidelijk herhaald bewijs, dat de huidige regering van Duitsland geen respect heeft voor enig verdrag of de internationale wet, dat zij geen betamelijke houding inneemt tegenover neutrale landen of het menselijk leven, staan wij Amerikanen thans niet tegenover abstracte theorieën, doch tegenover de wrede meedogenloze feiten.

Deze aanval op de „Greer" was geen plaatselijke militaire operatie in de Noord-Atlantische Oceaan. Dit was niet slechts een episode in de strijd tussen twee naties. Dit was een vastbesloten stap in de richting tot het vormen van een blijvend wereldsysteem, gebaseerd op geweld, terreur en moord. En ik ben er zeker van, dat zelfs **nu** de nazies afwachten of de Verenigde Staten door te zwijgen hen het groene licht zullen tonen als teken om voort te gaan op dit pad van vernieling. De Nazie-bedreiging op onze westelijke wereld is lang opgehouden slechts een mogelijkheid te zijn.

Het gevaar is nu hier, niet slechts van een militairen vijand, doch van een vijand van alle wet, alle vrijheid, alle zedelijkheid, alle godsdienst. Thans is de tijd gekomen, dat u en ik de koude onverbiddelijke noodzaak moeten zien om tot dezen onbeperkten zoeker van wereldverovering en blijvende wereldoverheersing te zeggen met het zwaard: „Gij tracht onze kinderen en onze kleinkinderen te werpen in uw vorm van terrorisme en slavernij. Gij hebt thans onze veiligheidszone aangevallen. **Gij zult niet verder gaan.**"

De normale practijken van de diplomatie, het schrijven van nota's, is van geen mogelijk nut in het handelen met internationale vogelvrij verklaarden, die onze schepen tot zinken brengen en onze burgers doden.

Het ene vredelievende land na het andere is ten onder gegaan, omdat elk weigerde het nazie-gevaar recht in de ogen te zien, tot het tenslotte bij de keel gegrepen werd. De Verenigde Staten zullen die fatale fout niet begaan. Geen handeling van geweld of intimidatie zal ons ervan afhouden de twee bolwerken van onze defensie intact te houden: ten eerste, onze aanvoerroute van materialen naar de vijanden van Hitler en ten tweede, de vrijheid van onze scheepvaart op de zeeën. **Ongeacht wat ervoor nodig is, ongeacht wat het moge kosten, zullen wij de route van wettige handel openhouden in deze defensie-wateren.** Wij hebben geen schietoorlog gezocht met Hitler. Wij zoeken deze nu ook niet. Doch evenmin wensen wij de vrede zo zeer, dat wij hiervoor willen betalen door hem toe te staan onze marine- en koopvaardijschepen aan te vallen, terwijl zij de wettige werkzaamheden verrichten. Ik neem aan, dat de Duitse leiders niet erg bezorgd zijn over hetgeen wij Amerikanen zeggen of publiceren over hen.

Doch wanneer gij een ratelslang ziet in de houding om u te bijten, wacht gij niet tot hij heeft toegebeten voor gij hem kunt verletteren. Deze naziedulkboten en raiders zijn de ratelslangen van de Atlantische Oceaan. Zij bedreigen de vrije paden op de wereldzeeën. Zij dagen onze souvereiniteit uit. Zij timmeren op onze meest kostbare rechten als zij schepen onder Amerikaanse vlag aanvallen, de symbolen van onze onafhankelijkheid, onze vrijheid, ons eigen leven. Het is duidelijk voor alle Amerikanen, dat de tijd gekomen is, waarop Amerika moet worden verdedigd. Een voortzetting van de aanvallen in onze eigen wateren of in de wateren, die zouden kunnen worden gebruikt voor meer en grotere aanvallen op ons, zullen onvermijdelijk de Amerikaanse vaardigheid verzwakken om het Hitlerisme af te wenden. Laat ons geen haren kloven. Laat ons onszelve niet afvragen of Amerika zal beginnen zich te verdedigen na de vijfde aanval of na de tiende of na de twintigste. **De tijd voor een actieve defensie is nu.**

Dit is tijd om aanvallen te voorkomen. Indien de duikboten aanvallen in verafgelegen wateren, kunnen zij evengoed aanvallen op gezichtsafstand van onze kusten. Haar enkele tegenwoordigheid in de wateren, welke Amerika nodig acht voor zijn defensie, vormt een aanval.

In de wateren, die wij nodig oordelen voor onze defensie, zullen Amerikaanse marine-vaartuigen en Amerikaanse vliegtuigen niet langer wachten tot de as-duikboten, die onder water loeren, of de as-raiders op de zee-oppervlakte, hun dodelijke slag het eerst toebrengen.

Op onze marine- en luchtpatrouilles, die thans opereren in groten getale over een uitgestrekt gebied van de Atlantische Oceaan, valt de taak om de Amerikaanse politiek van vrijheid der zeeën te waarborgen, nu. **Dat wil eenvoudig en duidelijk zeggen, dat onze patrouillevaartuigen en vliegtuigen alle koopvaardijschepen zullen beschermen, niet slechts Amerikaanse schepen, doch schepen onder elke vlag, die zich voor de handel in onze defensie-wateren bevinden.**

Dit is niets nieuws. De tweede President van de V.S., John Adams, gaf opdracht aan de Amerikaanse vloot om alle Europese zeeroverschepen en Europese oologsschepen in de Caraïbische en Zuidamerikaanse wateren op te ruimen, die de Amerikaanse handel vernielden. President Jefferson gaf ook een dergelijke opdracht. Het is geen oorlogsmaatregel van ons als wij besluiten de zeeën te beschermen, die van groot belang zijn voor de Amerikaanse defensie. Deze agressie komt niet van ons. Dit is slechts een defensie van ons.

Doch laat deze waarschuwing duidelijk zijn. Van nu af, indien Duitse of Italiaanse schepen in onze wateren komen, waarvan de bescherming noodzakelijk is voor de Amerikaanse defensie, zullen zij dit doen op eigen risico. De verantwoordelijkheid rust enkel op Duitsland. Er zal niet worden geschoten tenzij Duitsland dat wenst. Ik heb geen illusies over de ernst van deze stap, de enige mogelijke. Ik heb deze stap niet haastig genomen of licht. Zij is het resultaat van maanden van voortdurend denken, bezorgdheid en gebed.

Ter bescherming van Uw en mijn land kan zij niet vermeden worden. Het Amerikaanse volk heeft andere ernstige crises doorgemaakt in de geschiedenis met moed en vastberadenheid. Het weet dat de tijden vragen om heldere hoofden en onbevreesde harten. En met die innerlijke sterkte, die tot de vrije mensen komt, doordrongen van hun plicht en de rechtvaardigheid van hetgeen zij zullen doen, staan zij met de Goddelijke hulp en leiding tegenover deze laatste aanval op hun democratie, hun souvereiniteit en hun vrijheid. (Washington, (AP) 11.9).

Nederland

EEN VOLLEDIGE UNIVERSITEIT IN OOST-INDIË.

Binnenkort zal Nederlands-Indië zijn volledige universiteit hebben met faculteiten voor rechten, medicijnen, technische wetenschappen, letterkunde, wijsbegeerte en landbouw. Het wetsontwerp tot stichting ener landbouwfaculteit heeft zojuist de Volksraad bereikt.

DE TRAINING DER PARACHUTISTEN.

In Indië doen nu Lockheed „Lodestar" vliegtuigen dienst als troepen transport-vliegtuigen. Zij kunnen gemakkelijk twintig mannen vervoeren en ze worden gebruikt voor parachutisten. Deze worden nu geoefend volgens Amerikaanse methoden. Zij vormen een zeer gewaardeerde factor in de goed-geoefende Nederlands-Indische legermacht, die voortdurend sterker en groter wordt.

OPWINDING IN SURINAME.

In Suriname is veel opwinding geweest over de ontvluchting van drie geïnterneerde Duitsers, die echter bij de Franse grens weer zijn gepakt. Van de onvluchten was vooral een zekere Schubert zeer gevaarlijk daar hij geheel op de hoogte is van vele interne Surinaamse aangelegenheden door langdurig verblijf in dat land. De opwinding werd nog vergroot door plotselinge verscherpte verduisteringsbepalingen, onmiddellijk na de ontvluchting afgekondigd. Deze bepalingen zij nu weer grotendeels ingetrokken.

LAAT MAAR BRIESEN.

„Volk en Vaderland" (van 22 Augustus) briest van toorn omdat de Haagse Courant een advertentie bevatte van de geboorte van een knaapje met de voornamen:
Bernhard Leopold Frederik Everhard Julius Coert Karel Godfried Pieter. Het N.S.B.-blad beschuldigt de ouders ervan een onschuldig kind bij zijn geboorte te duperen en schrijft „hoe kunnen liefhebbende ouders hun kind de negen namen geven van een verrader?" (Maar...... Volk en Vaderland heeft zelf wel geboorte-advertenties van enige Anton Adolf Benito's......).

NEDERLANDSE BRIGADE KRIJGT NIEUWEN COMMANDANT.

Tot commandant van de Nederlandse Brigade in Engeland is benoemd kolonel Van Voorst Evekink.

NUTTELOOS. ER KOMT TOCH GEEN EINDE AAN.

Op het ogenblik is in Den Haag voor een Duitse rechtbank een proces aan de gang tegen „23 leden der onwettige Nederlandse Communistische Partij," verdacht van ophitsing tot staken gedurende Februari en Maart."

STEEDS ZWAARDER BELASTINGEN.

In Nederland is een „super-dividendbelasting" afgekondigd voor dividenden boven de zes procent.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

Zonder opgaaf van redenen is een aantal Amsterdamse Joden gearresteerd en vervoerd naar Aken en Keulen, waar zij in de oorlogsindustrie te werk zijn gesteld.

Met ingang van 25 Augustus is het aardappelrantsoen weer verhoogd tot 3 kg. per week per hoofd der bevolking.

De kunstzijdeproductie in Nederland is van hogerhand gereduceerd tot 50 procent van het normale productiecijfer.

De volgende maximum wild-prijzen zijn officieel vastgesteld: wild konijn ƒ 1.70 per stuk; tam konijn ƒ 2,70 per kg.; haas ƒ 3.— per kg.; wilde eend ƒ 2.10 per stuk.

De „Telegraaf" van 28 Augustus deelt mede, dat alle bioscopen verplicht zijn de anti-semietische film, „Der Ewige Jude" te vertonen tussen 29 Augstus 1941 en 30 April 1942.

De Duitsers hebben bevolen, dat ook de Zwitserse consulaten in Nederland gesloten moeten worden.

De Nederlands-Indische ambtenaren, **Dr. P. G. Jansen, Dr. H. W. Venselaar, Dr. O. A. Gobius, Dr. J. G. Kist** en **J. J. W. Klein** gaan via de V.S. naar Londen om daar bij de Nederlandse regering te worden werkzaam gesteld.

Twintig Nederlanders zijn gearresteerd wegens „distributiesabotage" in dit geval: kopen van aardappelen zonder bon.

Aneta verneemt, dat **Henri Polak** in Amsterdam gevangen zit.

Een Nederlandse knaap van 18 jaar, **Bart Bink,** is uit Nederland weten te ontvluchten. Hij is nu naar Canada om dienst te nemen bij het Nederlandse legioen.

De opvarenden van het Nederlandse **ss. „Sitoeboendoe"** (53 in getal) zijn in New York aangekomen. Hun schip is getorpedeerd.

De „N.R.C." (24 Augustus) deelt mede: op het kerkhof te Gennep stond met krijt geschreven: „N.S.B.'ers, juicht niet te vroeg, hier is voor u nog plaats genoeg."

NAZIES DREIGEN MET INVASIE VAN ENGELAND.

Een Duitse militaire expert voorspelde, dat Engeland zal worden geïnvadeerd op de tijd en de wijze, die de Engelsen niet verwachten. De expert schreef in een artikel van een wijd verspreid weekblad, dat Engeland ervan verzekerd mag zijn, dat de catastrophe meer nabij is dan de (Noordamerikaanse) hulp.

De officiële „Dienst aus Deutschland" legde de nadruk op de belangrijkheid van de verklaring, omdat deze gepubliceerd werd in een weekblad, waarvan Goebbels een geregelde medewerker is (Berlijn, (AP) 11.9).

Kerkberichten

Week van Zo. 14 Sept. t/m 20 Sept.
In de ritus der Dominicanen:
Zondag: Dertiende Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.
Tevens feest van de Kruisverheffing.
Ma.: Gedachtenis der Zeven Smarten van de H. Maagd.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
4.45 H.Mis
6.— Uitreiking H. Communie.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis (N)
19.— Lof voor de vrede.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
19.— Rozenhoedje
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Wo.: 19.30 Congregatie jongens.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (P)
19.— Lof voor de vrede.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Ma.: 6.30 Gezongen H. Mis
Wo.: 19.— Vergadering der leden van de Sint Tharcisius-vereniging.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.)
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef. spreekuur: 7 — 9 uur.

Zondag:
5.— H. Mis
8.30 Hoogmis (P)
18.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za. 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:
5.— H. Mis (P): 8.— Hoogmis (P); 18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.). Op Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen: dat preek of gebeden in de Papiamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

Politiek en Oorlog.

GEZAMENLIJKE DUITS-FRANS-SPAANSE PLANNEN VOOR DE DEFENSIE VAN WEST-AFRIKA.

Frankrijk, Duitsland en Spanje hebben uitgebreide gezamenlijke plannen uitgewerkt om West-Afrika te verdedigen, volgens inlichtingen, die de Associated Press in New York heden bereikten. Men gelooft, dat de Verenigde Staten en Groot-Brittanniё eens zullen trachten de bases te nemen in de strategische Franse, Spaanse en Portugese bezittingen aan de overzijde van de Zuid-Atlantische Oceaan, tengevolge waarvan de drie mogendheden feitelijk in een alliantie werden samengesmeed. De drievoudige stafbesprekingen begonnen maanden geleden, werd gezegd, en zouden thans zulk een punt bereikt hebben, dat een permanente gezamenlijke staf is opgericht te Melilla in Spaans Marokko.

Naar men meent, hebben de Britse en Noordamerikaanse Generale Staven reeds het grootste deel van het verhaal. Bij stukjes en beetjes werd dit gepubliceerd, doch weinigen buiten de hoogste kringen kenden de omvang, waarmede de drie mogendheden haar militaire samenwerking hebben doorgevoerd.

Duitsland zou, naar vermeld wordt, de defensies langs de Zuid-Atlantische Oceaan willen uitbreiden naar Portugals Atlantische bezittingen, de Azoren, Madeira en de Kaapverdische eilanden.

Als volgt is de omvang van het plan, gelijk werd uiteengezet door de berichtgevers van de Associated Press: Duitsland zal materiaal leveren om Frankrijks en Spanje's oorlogskliekjes te doen zwellen. Tevens wil men technisch advies verschaffen en de nodige technici en specialisten aanwijzen, waaronder piloten. Frankrijk zal een belangrijk deel van zijn eens machtige vloot bijdragen alsmede vliegtuigen, officieren en troepen en Spanje's grote Marokkaanse leger zal de steunpilaar zijn van de mensenvoorraad, welke indien nodig in de strijd zal worden geworpen. Duitsland begon zijn aandeel reeds uit te voeren zelfs vóór Von Rintelin, Nogues en de Spaanse Generaal bijeenkwamen. Sedert begin Juni vertrekken schepen uit Marseille, Toulon en Port Vendres naar Perpignan en varen over de Middellandse Zee naar Oran geladen met oorlogsmaterialen. Tussen 20 Juni en 1 Juli vervoerden de grote schepen „Etoile" en „Belle Arlesienne" en de kleinere vrachtschepen „Juno" en „Lorient" naar schatting 3000 man van Duitslands beroemde Gondor-luchteskader, die voor de Spaanse nationalisten in Spanje vochten. Tevens werden de uitrusting en andere materialen van het Condor-legioen vervoerd. Van Oran zette de Condor-afdeling koers naar Casablanca, vervolgens naar Fez en tenslotte naar Mogador, waar de hoofd-kwartieren van de Staf werden gevestigd in het Hotel Paris. Op 1 Juli namen het stoomschip „Nazareth" en nog een ander vrachtschip 3 Franse luchtmacht-afdelingen aan boord, die tevoren behoorden bij de bases te Clermont Ferrand, Rivelsaltes en Tarbes en vervoerde deze over de Middellandse Zee om in Afrika dienst te doen. Naar bekend is, vervoerden andere schepen naar Afrika een artillerieregiment, dat voorheen te Aix en Provence gevestigd was alsmede het 81ste regiment Senegalese tirailleurs. Begin Juli begon de verscheping van zwaarder Duits materiaal, lange-afstands kustbatterijen en baby-duikboten, deze om te worden gemonteerd en te water gelaten bij de Lyautey-werven te Casablanca. Deze verscheping van troepen en materiaal zou onder toezicht hebben gestaan van den Duitsen Kolonel Koch, Commandant van het Condor-legioen (New York, (AP) 11.9).

HITLER DOET BEROEP OP DUITSE VOLK.

Naar aanleiding van het werk der winterhulp deed Hitler een beroep op het Duitse volk. Hij verklaarde, dat dit de negende keer was, dat hij vroeg om vrijwillige bijdragen voor dit werk. Hij wees op de roemrijke strijd van het Duitse leger, dat streed voor het bestaan of niet-bestaan van de Duitse natie. De Duitse natie, die voor meer dan duizend jaar de weldoener en de instandhouder was geweest van de Europese cultuur en die dit in de toekomst ook zal blijven.

Het Joodse kapitalisme en het bolsjewisme hebben zich verenigd om het nationaal-socialistische Duitsland te verderven en de nieuwe orde in Europa te vernietigen.

Hij wees op de strijd, die het Duitse leger voerde tegen de Russen, die niet meer als mensen, maar als beesten vochten. De offers, die het leger bracht zijn ongehoord in de geschiedenis der mensheid. De Duitse burgers moeten deze offers waardig zijn en tonen, dat het ganse volk eendrachtig staat achter het leger (Berlijn, (AP) 12.9).

DE NAZIES DIE NAAR LENINGRAD WILLEN.

Terwijl hij schimpte over de Russische beweringen van energieke en succesvolle tegenaanvallen aan het centrale front, vestigde een Duitse militaire zegsman de aandacht op het belegerde Leningrad en verklaarde, dat branden, gesticht door bommen en granaten, woeden in vele delen van de oude Noordelijke hoofdstad. Hij zeide, dat nog geen algemene brand was gesticht in de hoop dat de Russen „er over zullen denken" om de stad over te geven voor deze vernield wordt. Strooibiljetten drongen er bij de burgers op aan om die beslissingen te forceren en werden samen met de bommen omlaag geworpen.

De Duitsers legden er de nadruk op, dat zij in staat zijn nog een veel grotere straf toe te passen, doch verklaarden, dat zij tot nu toe zich voornamelijk hadden gericht op de militaire bouwwerken, de waterwerken, de electrische stroombronnen en de voedselvoorraden in een poging om het beleg te verkorten. **Er is geen aanduiding, dat deze erkende politiek zal veranderen.** De Duitsers zeiden, dat de verovering van Leningrad zal worden bepaald door Duitsland en niemand anders. De militaire zegsman roerde de quaestie aan van het winterweer en zeide, dat het Duitse leger de winter niet hoeft te vrezen, aangezien men degelijke voorbereidingen voor dat seizoen heeft getroffen. Hij zeide, dat het in ieder geval veilig is te rekenen op twee maanden van goed gevechtsweer in het Noorden en nog langer in het Zuiden. Hieraan voegde hij toe, dat de meest belangrijke beslissingen zullen vallen vóór de sneeuwstormen de operaties zullen verhinderen. Hij zeide, dat gematigde sneeuw en koude de operaties niet zullen uitstellen en beschreef de offensieve operaties als met succes voortgezet langs het gehele front. Antwoordende op de berichten uit het buitenland over de Russische successen in de Smolenskm en Gomelgebieden in het centrum, verklaarde de zegsman, dat de gevechten aan het front op ongeveer 70 mijl ten Oosten van Smolensk plaats hebben terwijl Gomel zelfs dieper achter de Duitse linies ligt. **Hij weigerde nauwkeuriger te zijn** met te zeggen, dat hij de feiten niet wenste bekend te maken, die de Russen zelf niet kunnen vaststellen omdat hun verbindingslinies zo gedesorganiseerd zijn.

Andere Duitse bronnen gaven toe, dat op een punt een Russische tankaanval de Duitse linies verbrak, doch zeiden, dat de Roden werden teruggeslagen met grote tankverliezen, terwijl op een punt 3700 aanvallers werden gevangen genomen. De Russische tegenaanvallen werden echter als stoutmoedig beschreven.

Ook zou in de centrale sector de Duitse infanterie een Sovjet-detachement van onbekende afmeting hebben afgeknipt en vernield.

In een dorp ten Noorden van Kiev vochten de Russen om elk huis, doch werden verslagen met 2000 gevangenen en verovering van 40 kanonnen, 90 machinegeweren en vele motorvoertuigen.

De naburige Duitse divisie zou een gelijksoortig succes hebben behaald met het nemen van ongeveer evenveel gevangenen. Een Duits bericht zeide, dat de Russische pogingen om een houten brug over de Dnjepr-rivier in brand te steken, door brandende boten de stroom af te zenden, mislukte toen de boten aan de grond vastliepen. Berichten uit de meest Zuidelijke sector gaven te kennen, dat de Duitse luchtmacht zich weer concentreerde op de spoorwegen met de bewering talrijke treinen te hebben ontspoord.

De Duitsers zeiden, dat de Russen ongeveer 900 doden lieten liggen bij een fel gevecht in de Karelische landengte, nadat een sterke Russische afdeling op Maandag werd omsingeld en later nog 300 man verloor in dezelfde sector. De Duitse oorlogsverslaggever Martin Winkelman, die deelnam aan de luchtaanval van de afgelopen nacht op Leningrad, zeide, dat een aantal branden woedde in het havengebied van Leningrad. De vliegtuigen cirkelden boven de stad, terwijl de rode kogels van de artilleriegranaten en van de machinegeweren omhoogschoten. De strijd werd gedurende de nacht voortgezet en zal niet ophouden alvorens het doel bereikt is. (Berlijn, (AP) 11.9).

HONGAARSE REGERINGS-LEIDERS BEZOCHTEN HITLER.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat de Hongaarse Regent Von Horthy en Premier Laszlo de Bardossy Hitler bezochten in zijn Hoofdkwartier aan het Oostfront van 8 tot 10 September. Hitler en Von Horthy hielden verreikende besprekingen over militaire en politieke quaesties betreffende hun beide landen, die samen vechten tegen Rusland. De Führer decoreerde den Regent met het ridderkruis. Von Horthy werd vergezeld door Hongarije's hoogste militaire leiders. Hij bracht ook een bezoek aan Goering en Veldmaarschalk Walther von Brauchitsch, den Opperbevelhebber van het Duitse leger (Berlijn, (AP) 11.9).

DE GEHELE BEVOLKING VAN SPITSBERGEN VERWIJDERD.

Gemeld wordt, dat de expeditiemacht van Canadezen, Britten en Vrije Noren, welke onlangs op Spitsbergen landde, 2000 Russische mijnwerkers alsmede de Noorse bevolking van ongeveer 1000 mensen heeft weggehaald, na de rijke kolenschachten te hebben vernield, zodat deze niet in Duitse handen kunnen vallen. Alzo heeft de landingspartij de gehele bevolking van Spitsbergen verwijderd, dat bij Noorwegen behoort. Vele Russen spraken het verlangen uit om zich bij het Rode Leger te voegen om tegen de Duitsers te vechten. (Londen, (AP) 11.9).

CURACAO.

KATHOLIEKE JEUGDORGANISATIE.

Morgen zullen wij een antwoord plaatsen op het „Ingezonden stuk" van den heer Rosenthal in de „Beurs" van 10 September jl.

DE SECRETARESSE VAN HET RODE KRUIS BEDANKT.

Mevrouw Vrijburgh-Suthoff, de secretaresse van het Rode Kruis, afd. Curaçao en van het Comité Irene heeft aan het bestuur van het Rode Kruis een schrijven gericht, waarin zij mededeelt, dat zij door drukke omstandigheden verhinderd is de beide secretariaten naar behoren te vervullen en dat zij derhalve genoodzaakt is voor beide posten te bedanken.

De brief ligt ter inzage op het kantoor Rode Kruis.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

Gistermiddag werd er op het sportterrein van de Katholieke Sport Centrale een demonstratie van baseball gehouden tussen B. B. C. en Kwiek.

HET FEEST VAN CHRISTUS KONING.

De burgerlijke autoriteiten hebben toestemming verleend om het feest van Christus Koning publiekelijk te vieren.

Maandag as. zal er om 20 uur in het theater Brion een algemene vergadering worden gehouden, waarbij iedereen wordt uitgenodigd.

Tijdens deze vergadering zal het permanent bestuur geïnstalleerd worden.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Het Nederlandse ss. Kota Nopan **werd op de hoogte van de Galappos-eilanden, op weg naar de Verenigde Staten getorpedeerd door een vijandelijke raider. Het schip vervoerde tin, rubber, en palmolie naar de Verenigde Staten.**

In de afgelopen nacht viel de Raf de steden Kiel en Rostock aan. Ook werden gebombardeerd de havenwerken te Boulogne en Le Havre.

De geest van opstand in Noorwegen tegen de Duitse onderdrukkers neemt zienderogen toe. Binnen enkele dagen verwacht men een geweldige uitbarsting. De werkliedenverenigingen hebben de leiding van de oppositie genomen. Deze verenigingen bestaan uit 350.000 leden. Op talrijke plaatsen in Noorwegen is men tot uitgebreide arrestaties overgegaan. Dit verbittert de bevolking nog meer. De vice-president van de arbeidersverenigingen werd ter dood veroordeeld, doch later door Terboven begenadigd.

Gayda verklaarde, dat de Duitse en Italiaanse oorlogsschepen der Amerikaanse oorlogsschepen zullen aanvallen, wanneer zij onmogelijk kunnen ontsnappen aan een Amerikaanse aanval.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

DE KEUKEN.

De keuken is in het huishouden gewoonlijk het speciale rijk van de vrouw. Toch zijn er heel wat mannen die zelf ook wel graag eens in de keuken wat prutsen. Ze zouden liever koken dan eten (vooral van wat ze zelf klaargemaakt hebben).

Geef uw echtgenoot maar eens de gelegenheid zijn mouwen op te stropen en een van zijn beroemde „gerechten" klaar te maken, en hij zal zich volkomen gelukkig voelen, tenminste als hij zijn product aan een of ander „kok" te spelen dateert nog van de tijd dat hij als jongen kastanjes pofte of aardappelen roosterde op een houtvuurtje. In de regel is zijn kookkunst er sedert die tijd niet veel op vooruitgegaan.

De meeste mannen hebben zo een vermoeden dat ze beter kunnen koken dan hun vrouw, al zullen ze het niet gauw zeggen. Integendeel, hij vertelt zijn vrienden hoe uitstekend ze koken kan, niemand die het haar verbetert; maar diep in zijn hart denkt hij toch dat hij haar nog wel het een en ander zou kunnen leren op het gebied van de kookkunst.

„Laat mij maar een uurtje de vrije hand in de keuken, dan zal ik je een maaltje voorzetten, dat je groen van jalouzie zal maken," denkt hij.

Als ze het moest opeten zou de arme vrouw inderdaad groen zien, maar niet van jalouzie.

Gewoonlijk vindt de man ook, dat de vrouwen onnodige drukte maken over het koken.

Als ze bijvoorbeeld een dineetje geeft loop zij al dagen te voren rond met rimpels op het voorhoofd van het overdenken wat ze haar gasten zal voorzetten.

Op de dag van de gebeurtenis zelf heit ze hem wel driemaal op zijn werk op, om te zeggen dat dit of dat niet bezorgd is en of hij nog even zus of zo wil meenemen op zijn weg naar huis.

Is hij er met zijn pakjes, dan moet hij nog even dat doen en dat aangeven en wordt ten slotte de keuken uitgestuurd want: „dat gedraai om me heen maakt me van de wijs". Zijn de gasten aangekomen dan is zij moe en nerveus en moet nog telkens even naar de keuken lopen om te kijken dat de boel behoorlijk warm blijft en toch niet aanbrandt.

Een man zou dit allemaal heel anders aanleggen. Als hij alleen thuis zou zijn, belde hij een kwartiertje voor het eten een paar vrienden op. Daarna haalde hij hier of daar een stukje vlees en een busje groenten en als de vrienden er waren nam hij ze allemaal mee de keuken in om te kijken hoe hij dat eens even zou klaarmaken.

Tegen de tijd dat het eten dan gereed was, trokken ze dan met zijn allen naar een restaurant om er te eten.

Dat is toch allemaal veel eenvoudiger dan die dinees van zijn vrouw!

Wat den man het meest verbijsterd, als zijn vrouw eens een dagje niet thuis is, is waar hij in hemelsnaam de boel in de keuken moet vinden. Hij weet misschien elk onderdeeltje van een dieselmotor te vinden, maar als hij in de keuken komt om een ei te bakken is het hem een raadsel waar de pan wel is, of waar zijn vrouw het zout gelaten heeft of waarom er rijst zit in een busje waar toch duidelijk „koffie" op staat.

Hij zoekt een half uur lang voor hij de eieren vindt, trekt daarbij alle laadjes open, gooit de inhoud tegen de vloer, stoot het meelbusje om en raakt met zijn vingers in de muizenval geklemd.

Maar wat een man wel het meest kan ergeren, is hoe zijn vrouw nooit een kookrecept precies opvolgt. Vraagt hij eens hoe ze dit of dat heeft klaargemaakt dan krijgt hij van die vage antwoorden als: „een beetje van dit, en een beetje van dat, een ietsje zout, en wat peper. Dat „ietsje" en „wat" dat doet het 'm juist.

Voor de mannen die ook eens koken willen als hun vrouw van huis is, volgt hier daarom een recept speciaal voor heren. Het moet iets heel biezonders zijn maar tot onze spijt kunnen wij niet zeggen hoe het smaakt daar degene die het geproefd heeft nog steeds in het ziekenhuis ligt met een maag-darmstoornis.

Hutspot à la minute.

1 busje boontjes, wat vlees voor de hond, iets zout, wat gemalen koffie, een staafje zeep, alles wat er verder in de keuken voor de hand staat.

Meng alles goed door elkaar en zet het met een halve liter water op. Breng het onder flink doorroeren aan de kook en laat er af en toe wat sigarettenas in vallen.

Laat het een paar uren goed doorkoken, zet het dan af, doe de deksel op de pan en zet de pan onder de gootsteen op de vloer. Zoek daarna in de ijskast of er nog een restje eten van de vorige dag staat en dien dat voor uzelf op.

Wees dus zo goed dames, als u eens een dagje van huis bent, dat u ervoor zorgt iets eetbaars in de kast te laten staan, al zegt uw echtgenoot dat hij zelf wel iets zal klaarmaken. Het zou anders kunnen gebeuren dat u bij uw thuiskomst noch uw keuken noch uw goeie man (die zelf op uw uitstapje aandrong) terugkent.

ZEVEN GEBODEN DER MODE.

1. Draag niet ieder extravagant model der modedictatoren uit Parijs, want daarvoor moet u dikwijls bijna als twee druppels water lijken op de mannequin die het model droeg.

2. Indien men klein en een beetje gezet is, hoedt u dan voor: te kolossale hoeden; te druk gegarneerde blouses, vossencapen, te wijd over de rug vallende mantels; te opvallend brede schouders; hoedjes, die onder de kin worden vastgebonden; voor dwarsgestreepte stoffen en voor dezulken met te grote patronen.

3. Denk u er vooral aan, wanneer ge zeer lang en spichtig zijt: geen stoffen met strepen in de lengte; geen opvallend hoge en spitse hoeden; geen te lange kleren en geen kleren met knopen van onder tot boven, geen empiretaille bij avondkleding; geen allerliefste tierlantijnachtige garnituren, geen lange capes — dat is niets voor u.

4. Vrouwen met een beetje lange hals, moeten nooit halflange haren en pofmouwen dragen;

diegenen, die echter van uit de hoogte op de anderen neerblikken moeten zich voor scherpe decollé's hoeden.

5. Zoals vanzelf spreekt, draagt nooit bergschoenen bij een avondjapon; zoals ge vanzelfsprekend nooit een romantisch gegarneerde hoed en fijnbewerkte schoentjes met zeer hoge hakken bij een tailleur draagt.

6. Nauwe ceintures in de taille maken slechts slanke vrouwen slank.

7. Elegant zijn is steeds: eenvoudig zijn.

Men moet niet alles, wat modern is, op één japon aanwenden.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Oranjevla:

6 eieren, 4 sinaasappelen, 1 citroen, 150 gr. suiker (voor de eiermassa) 100 gr. suiker (voor caramel).

Klop de eieren met 150 gr. suiker, het sap van de citroen en de sinaasappelen en tevens de geraspte schil van ½ citroen en 1 sinaasappel (gewassen en geborsteld) tot een dikke witachtige massa. Maak vervolgens caramel van 100 gr. suiker. Bekleed hiermee de binnenkant van een warme puddingvorm.

Giet de eiermassa daarna in de vorm en kook deze dicht gedekt ruim een uur au bain marie.

Zorg ervoor dat het water steeds aan de kook blijft en vul het bij tot even onder de rand van de vorm.

Franklin Delano Roosevelt in het dagelijks leven.

President Roosevelt is zijn derde termijn begonnen, zonder dat hij grote veranderingen heeft gebracht in zijn dagelijkse werkroutine: de acht jaren, die hij achter zich heeft, zijn hem aan te zien. Zijn haar is grijzer en dunner geworden, zijn gezicht, ofschoon nog altijd blozend, zwaarder en meer doorgroefd. Hij toont bezoekers nog steeds een opgewekt uiterlijk, pareert onwelkome vragen met een kwinkslag, maar zijn aanstekelijke lach is zeldzamer geworden.

De dagindeling van den president is sedert jaren dezelfde. Hij gaat pas laat slapen, gewoonlijk na middernacht; hij houdt er van in bed te lezen. Hij wordt daardoor niet wakker vóór 9 uur en staat pas een uur later op. Dit ene uur zou hij niet graag missen. Terwijl hij geniet van zijn toast, koffie en roerei, leest bij vertrouwelijke rapporten en correspondentie door, alsook de lijst van bezoekers, die hij die dag zal ontvangen en welke voor hem is opgemaakt door generaal Watson, bijgenaamd „Pa". Ook bladert hij de ochtendbladen door, waarvan hij er 5 à 6 per dag leest, en de berichten, die per teletype in het Witte Huis binnenkomen. Verder ontvangt hij, in bed gezeten, zijn eerste bezoekers: zijn secretaris Early, „Pa" Watson, zijn secretaresse Miss LeHand en zijn lijfarts dr. McIntire. Het is een opgewekt gezelschap, dat onder ernstige gesprekken door de laatste anecdoten uitwisselt.

De President houdt van gezelschap.

Om ongeveer 10 uur wordt de president per rolwagen (men weet, dat de president een slachtoffer is van de kinderverlamming) naar zijn bureau gereden. Van 10 tot 13 uur ontvangt hij dan mensen, die hem willen spreken. Iedereen krijgt een kwartier. D.w.z. „Pa" Watson moet er voor zorgen, dat de gesprekken niet langer duren, want de president doet niets liever dan mensen zien en met hen kouten. Als het aan hem lag, duurde ieder onderhoud op zijn minst een uur.

Om 13 uur wordt de lunch van den president zijn bureau binnengereden in een metalen kast op wielen. Hij luncht altijd in gezelschap van ministers of anderen, met wie hij belangrijke zaken heeft te bespreken. Van 14 tot 17 of 17.30 uur heeft hij opnieuw conferenties.

Iedere Dinsdag ontvangt hij de Pers, 's Donderdags de Commissie voor nationale defensie en 's Vrijdags houdt hij kabinetszitting.

Wat zijn bureauwerk aangaat, houdt de president zich aan de vijf dagenweek, maar geen enkele Zaterdag en weinig Zondagen gaan voorbij zonder werken.

Of de president in Washington of elders is — hij bracht de weekends meestal bij zijn, dezer dagen overleden, moeder in Hyde Park, bij New York, door — hij neemt altijd een dik pak brieven mee, die hij bij voorkeur in het weekend bestudeert, en waarop hij persoonlijk de antwoorden dicteert.

De telefoon speelt in zijn leven een belangrijke rol. Ongeveer een kwart van de dag gaat met telefoneren heen, (op Aruba zou het zijn hele dag in beslag nemen) en hij moedigt leden van zijn kabinet aan zich zoveel mogelijk daarvan te bedienen; er zijn in en om het Witte Huis ongeveer 100 personen, die bij de telefooncentrale van het Witte Huis bekend zijn als hebbende het recht, zo vaak zij dat wensen, direct met den president te worden verbonden.

Hij is een liefhebber van zwemmen en gymnastiek.

Sedert de president in 1933 als man van 51 jaar het Witte Huis betrok, hebben zijn gewoonten slechts in drie opzichten verandering ondergaan: terwijl hij vroeger vijf keer per week in het bassin van het Witte Huis placht te zwemmen, doet hij dit nu nog maar drie maal, gewoonlijk 's middags tegen 17.30 uur. Hij blijft 20 tot 25 minuten in het water, en legt zich toe op slagen en oefeningen, die zijn spieren soepel houden. Ofschoon dr. McIntire zijn zwemoefeningen heeft gerantsoeneerd, omdat hij voor een man van 59 jaar drie keer zwemmen per week voldoende vindt, zijn armen en borst van den president ongewoon sterk voor een man van zijn leeftijd, en hij geniet van zijn oefeningen in het water, dat op een temperatuur van 75 graden Fahrenheit gehouden wordt, telkens opnieuw. Als hij er uit komt, wordt hij door George Fox, assistent van zijn lijfarts, gemasseerd en onder diens leiding doet hij ongeveer 40 minuten gymnastiek. Dit laatste behoort trouwens tot het dagelijkse programma, onverschillig of de president zwemt of niet. Zijn gewicht is even constant als zijn levenswijze. Het fluctueert altijd tussen 184 en 188 Engelse ponden. Ook zijn veerkracht en temperament zijn door acht jaren presidentschap niet verminderd.

Postzegels verzamelen is een hobby van den President.

De tweede verandering in zijn levenswijze betreft zijn liefhebberij van postzegels verzamelen. Hij placht zich daar dagelijks mee bezig te houden. Met het vele werk, dat tegenwoordig van hem verlangd wordt, is hij al blij, als hij er eens per week aan toe komt. Het State Department is een altijd vloeiende bron voor zijn collectie. Het stuurt hem iedere dag een dik pak enveloppen, waarvan hij de exemplaren afknipt, welke hem interesseren. Hij ontvangt ze trouwens uit de gehele wereld.

De president bezit zestig albums in Washington en even veel in Hyde Park. Als men hem naar de waarde van zijn verzameling vraagt, pleegt hij te zeggen, dat er niets bizonders bij is, wat een beetje onwaarschijnlijk klinkt.

Zijn bioscoopbezoek moest hij verminderen.

De derde wijziging in zijn gewoonten heeft betrekking op de bioscoop. Op de tweede verdieping van het Witte Huis worden verscheidene avonden per week films vertoond. In de eerste jaren van zijn presidentschap placht Roosevelt geen vertoning over te slaan. Tegenwoordig verschijnt hij er niet vaker dan twee maal per maand. Mevrouw Roosevelt, gasten van het huis, portiers, butlers, dienstboden enz., pakken er dikwijls een bioscoopje, terwijl de president in zijn vermaarde ronde kamer, een paar meters verderop, zit te studeren over wetsontwerpen, brieven en telegrammen. Als de president van de partij is, zit hij gewoonlijk op de eerste of tweede rij, en als de film van het lichtere genre is, doorspekt hij de text met spottend commentaar. Behoorden zijn moeder en haar oudere vriendinnen tot de toeschouwers, dan had hij er plezier in de dames te choqueren door gewaagde opmerkingen te lanceren. Hij houdt vooral van het nieuwsjournaal en van Walt Disney's tekenfilms. Als een film hem al te onbenullig is, staat hij in het midden er van op en laat zich door zijn neger-huisknecht Prettyman naar zijn studeervertrek brengen.

Daar is hij eigenlijk het liefst, en de tijden zijn wel veranderd sedert een Coolidge die iedere middag enige uren sliep, een Theodore Roosevelt, die na drie of vier uur hard werken zijn middagen doorbracht met worstelen, balspel of Jiu-Jitsu of president Harrison, die 's middags uitsluitend wandelde of biljart speelde.

Zijn werk neemt hem zó in beslag, dat hij dikwijls bij zijn program ten achter is. Zijn persconferenties bijv. beginnen nooit op tijd. Bij de eerste ontmoeting met de journalisten in Januari zeide hij, dat hij zich als ieder jaar voornam in het vervolg op tijd te komen, maar hij waarschuwde de journalisten, dat hij zijn belofte niet zou houden. Wel vindt hij soms, wanneer hij bezoekers heeft, vóór het diner tijd voor een cocktail. Soms, als mevrouw Roosevelt dames heeft uitgenodigd, die hem niet zo bizonder interesseren, neemt hij een paar vrienden mee naar boven, om onder de heren een cocktail te genieten, welke hij persoonlijk mixt. Hij doet dat met grote voorliefde, specialiseert zich in „old fashioneds" (een cocktail met cognac en rum) en martini's — en hij vertelt graag, dat hij in een club, waarvan hij vroeger lid was, naam had gemaakt door zijn „Roosevelt special".

De zee heeft zijn liefde.

Het meest houdt Roosevelt van zijn jacht „Potomac". Hij verheugt zich op die excursies, zoals men kan verwachten van een man, die zich moeilijk beweegt. Een van de schoorstenen van de „Potomac" is slechts in schijn een schoorsteen en bevat een lift, welke den president uit zijn cabine naar het zonnedek brengt. Op deze tochten laat hij zich begeleiden door zijn goede vrienden, zoals den attorney generaal, Robert Jackson, den bibliothecaris van het Congres, Archibald Mac Loisk, en zijn boezemvriend Harry Hopkins, die met zijn dochtertje Dinne in het Witte Huis woonde, totdat de president hem als zijn persoonlijke waarnemer naar Londen stuurde.

Op deze tochten neemt de president er zijn gemak van. Hij ligt soms hele dagen in bed te lezen, of wel hij vist, of vermaakt zich met zijn postzegels. Maar iedere Zondagochtend strijkt naast de „Potomac" een watervliegtuig neer, dat hem brieven en kranten brengt. Deze vergen een dag van ernstige studie. Officieel wordt op de „Potomac" nooit iets ernstigs besproken. Onofficieel is op een van die tochten tot de overdracht van 50 destroyers aan Engeland besloten. En een andere tocht voerde hem naar de „Prince of Wales", waar de bespreking plaats vond met Winston Churchill.

De president, die de macht heeft over milliarden te beschikken, heeft bijna nooit een cent op zak. De enkele keren, dat hij bridge of poker speelt, is dat natuurlijk anders. Iedere veertien dagen ontvangt hij een chèque groot $ 3.125 voor salaris en representatiekosten. Hij laat deze onmiddellijk naar zijn bank tegenover het Witte Huis brengen.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN.

Vrijdag, 12 September 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel Kamer 57.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

SPORTCLUB „ASIËNTO".

Voetbal.

Zondag 14 September as. Junioren-voetbalwedstrijd: **Groot Kwartier C — Asiënto C.** Aanvang 9.45 uur, terrein Groot Kwartier.

Zondag 14 September as. M.S.V.-bekercompetitiewedstrijden: **„Asiënto 1 — „Willemstad 1".** Terrein Rio Canario, aanvang 16.30 uur.

Zondag 14 September as. Veteranen wedstrijd: **Groot Kwartier — Asiënto.** Terrein Groot Kwartier, aanvang 16.30 uur.

Uitslagen tenniswedstrijden, Kampioenschap enkel-spel „Asiënto".

Hr. De Haan — Hr. Van Wezel: 8—6; 6—4. Hr. Koster — Hr. Goedhart: 6—0; 6—1; Hr. Van Kekem — Hr. Tuninga: 6—1; 6—0. Hr. Schnepper — Hr. Oosterlanden: 6—2; 6—0.

Zaterdag 13 September:

Baan I 16.30 uur: Hr. Risson — Hr. C. Titsingh. Umpire: Hr. Rosenthal.

Baan II 16.30 uur: Hr. Boll — Hr. Boon. Umpire: Hr. Goedhart.

Baan III 16.30 uur: Hr. Rijpkema — Hr. De Moll. Umpire: Hr. Loyenga.

SPORTCENTRALE SURINAMERSKAMP SUFFISANT.

Op Zondag 14 September zal er een wedstrijd gespeeld worden tussen 2 bondselftallen, nl. „A"-elftal — „B"-elftal. Scheidsrechter: J. Thyssen; aanvang 16.30 uur.

Deze wedstrijd wordt voornamelijk gespeeld om een officieel bondselftal te kunnen vaststellen.

Athletiek.

Nader wordt bekend gemaakt, dat voor de afdeling Athletiek de nieuwe halters gereed zijn. 2 Halters met een gemiddeld gewicht van 90 kg. per stuk (met verzetbare schijven).

Verder zijn er 2 nieuwe hoogspringstaanders gemaakt, die voortaan bij de springbak zullen blijven. Met het oog op de wedstrijden, die vermoedelijk binnenkort gehouden zullen worden, worden de heren athleten opgeroepen om flink te trainen.

S.C.S.

Dinsdag 16 September, vergadering van de Sportcentrale in het Zondagsschoollokaal. Aanvang 20 uur precies. Agenda wordt nader opgegeven.

„H.J.A. SCHROEDERSCHOOL".

Kleuterklasse.

De lessen van de kleuterklassen in het nieuwingerichte gebouw van het Amerikanenkamp te Rio Canario zullen beginnen op Maandag 15 September 1941 om 9 uur.

Alle kleuters, die opgegeven werden voor de kleuterschool, zijn geplaatst en worden dus verwacht.

De schooltrein zal dagelijks om 8.30 uur vertrekken van de „groentemarkt" te Negropont en op weg naar de kleuterschool op de volgende punten stoppen:

„Dijk"huizen; „IJsfabriek"huizen; Wilhelminalaan 21 (Huis Hr. Van Noortwijk); Wilhelminalaan 11 (Huis Hr. Timmerman); Wilhelminalaan 1 (Huis Dr. Van Raalte); Mauritslaan 4 (Huis Hr. Groothuis); Mauritslaan 9 (Huis Hr. Erkelens); Mauritslaan 17 (Huis Hr. Van Holst);

Na afloop van de lessen om 11 uur zal de schooltrein dagelijks de kleuters naar huis rijden langs de Beatrixlaan en daarna op Rio Canario dezelfde route volgen als op de heenreis, om vervolgens langs bovengenoemde stopplaatsen op Negropont naar de Groentemarkt terug te keren.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Kerkdiensten, Zondag 14 September 1941: 9.30 en 19.00 uur: voorganger Ds. C. Th. Steenstra en 8.00 uur Jeugddienst.

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No. 10

VOORSPEL.

Het Italiaanse woord „ricco" betekent in het Nederlands „rijk". Het pension Ricco in Milaan had met dit begrip alleen het woord gemeen, doch verder ook volstrekt niets. Van de dienstmeisjes tot den in bars, bioscopen en theaters met geld smijtenden Ernesto Roth, den „Kroaat" van kamer 10, was er niemand in het pension, de bezitster inbegrepen, die niet in het laatste jaar ten minste éénmaal geducht op zwart zaad gezeten had. Hetgeen overigens niet belette, integendeel wellicht mee de oorzaak was, dat de onderlinge verhouding der gasten buitengewoon amicaal en gedeeltelijk zelfs oprecht vriendschappelijk was.

Zaterdagavond in de eetzaal. Die bizondere stemming van fris geschoren wangen en kinnen, schone overhemden met zijden dassen, Zondagse pakken met plooi in de broek, goede stemming na namiddagslaapje en gespannen verwachting op veelbelovende afspraakjes of van „wat-zal-ik-van-avond doen" vrijheidsgevoel.

De eetzaal is groot, veel te groot eigenlijk voor de 9 à 10 mensen die er geregeld eten. Maar ook dit heeft een speciale aantrekkingskracht. De tafeltjes staan betrekkelijk ver uit elkaar, en wil men iets van de ene tafel tot de andere zeggen, dan moet men schreeuwen. En wat doet een luidruchtig volk als de Italianen zijn liever?

Zoals gewoonlijk is de lange Nederlander Willem Hansen de eerste. Hij heeft honger. Hij heeft eeuwig honger in Italië. Gewend aan de zware degelijkheid der Hollandse keuken kan en kan hij niet wennen aan een ontbijt van een kop koffie met een beschuitje en dan twee maal per dag toegedeelde porties warm eten. Hij moet hier harder werken dan „daar boven", dan thuis, en krijgt niet veel meer dan de helft te eten. Hij is steeds de eerste, en als hij dan al eens over iets klaagt, is het daarover dat dan men hem laat wachten.

— Lucia, een quarto wijn.

In afwachting van de maaltijd zal hij dan maar beginnen wat brood met wijn naar binnen te spoelen. Hij haalt kranten voor de dag. Corrier della Sera, La Stampa, Le Matin, Deutsche Allgemeine Zeitung, Nederlandse bladen. Hij houdt van kranten, koopt er gewoonlijk meer dan hij lezen kan. Er zit een genot in voor een paar centen te lezen, wat men in Rome, Madrid, Berlijn, Parijs en Den Haag denkt. En het is een speciaal pikant genoegen dat in vreemde talen te lezen.

Ze mogen hem in het pension graag, dezen rustigen, langen kerel met zijn droge humor, zijn goedigheid en stereotiepe glimlach van evenwichtige Noorderling.

De tweede is Ernesto Roth. Hij behoort tot de tafel der vrienden tot „la tavola degli amici". Hij is de luidruchtigste, uiterlijk de beheersende in werkelijkheid slechts de geduldе. Hij is niet bemind. Men lacht over zijn zogenaamde geestigheden, grinnikt bij zijn dwaze vertellingen, leent ook wel geld van hem als men in de penarie zit, om hem echter zo nu en dan eens wat fijne, venijnige spitsigheidjes te verwerren. Want Ernesto Roth is geen bizonder licht. Hij komt „daar ergens uit de buurt van Triest", heeft een Oostenrijks paspoort en kan Servisch spreken. Dat is voldoende om hem tot Kroaat te stempelen, wat in Italië ongeveer een scheldwoord is.

De derde is Paolo. Paolo heet precies en voluit Paolo Feloso, is klein, gezet, heeft, ondanks zijn 26 jaren peper en zoutkleurig haar, gitzwarte ogen, bolle donkergekleurde wangen, is oerlelijk en oergestig en kent in het leven slechts één doel „l'amore".

— Ciao, groet Paolo de korte Noord-Italiaanse groet met een zwierige Siciliaanse beweging van zijn rechterarm begeleidend.

— Ciao, wat doe je vanavond?

Het is de steeds wederkerende vraag. Paolo antwoordt met een geestigheid, die dubbel moppig werkt nu ze in het gelispelde Siciliaanse dialect gesproken wordt. Lucia en Rosetta, de beide dienstmeisjes lachen met luide giergeluiden. Ernesto, schreeuwerig en luidruchtig, brult vlug een flauwiteit opdat men vooral om hem lachen moge. Het applaus blijft uit.

De zaal wordt langzamerhand levendiger. De beide doktoren, Dago en Gagnante als steeds beminnelijk, jeugdig, knap met zijn zwart, glad achterover gekomd haar en de grote, donkere en melancholieke ogen. Hij heeft de zwaarmoedige schoonheid van het Siciliaanse volk. Dr. Dago als gewoonlijk met een beetje té duidelijk gedemonstreerd zelfbewustzijn en een mengsel van nonchalance en cynisme in het regelmatige, beheerste gezicht.

Aan de vriendentafel verschijnt nog Chieri, als vierde. Hij is de oudste, kalmste, de meest gevreesde, degene, die het laatst in het pension gekomen is. Kleine man met een groot, rood hoofd, blauwe ogen en met de breed uitgehaalde, beschrijvende gebaren van den Noord-Italiaan. Een „Mene… Milanees van het oude ras… stend beroep. Wat doet hij… Italië ter zake?

— Lucia, Paolo wordt … duldig. — Lucia, porca mis… blijft mijn soep. Mijn mis… hond krijgt zijn eten nog … dan ik hier.

Maar Lucia kent haar … mers. Haar antwoord is eén… tige beminnelijkheid.

— Ma, Signor Feloso, w… beert u dan niet eens in het … te gaan zitten?

Paolo grinnikt. De mop … slecht en dus kan hij verder … ten niet kwaad zijn.

— Het idee is niet kwaad… zou een schattig mopsje zijn…

— Diamine, als ik dan … moet blaffen, als er iemand … binnenkomt, lijd ik over een … chronische keelontsteking.

Word…